

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหินที่ได้รับ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรชมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 กลุ่มทดลอง 25 คน และกลุ่มควบคุม 25 คน รวม 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัด ประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรชและแบบทดสอบจำนวน 40 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ นอนพารามетริกด้วยเทคนิค The Mann-Whitney U Test กรณีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกันและ ค่าสถิตินอนพารามетริกด้วยเทคนิค Wilcoxon signed Rank test กรณีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองหัวหินที่ได้รับ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบ ซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรชผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ความรู้และทักษะเบื้องต้น ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดหนองแก (หลวงปู่คำอูปถัมภ์) ก่อนการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรชกับก่อนการจัดประสบการณ์แบบปกติ ไม่แตกต่างกัน จากนั้นดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรช กับนักเรียนกลุ่มทดลองและ จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติกับนักเรียนกลุ่มควบคุมแล้วทำการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและ หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรช พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 และทำการเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แล้วจึงทำการเปรียบเทียบหลังการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟ โพรช กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์ แอปโพรชสูงกว่าหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

การอภิปรายผล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ ซึ่งนำมาอภิปรายผลดังนี้

จากผลการวิจัย พบว่า ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรชแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเปรียบเทียบหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรช กับหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติผลการวิจัย พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หลังจากที่ได้กลุ่มวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรช มีค่าเฉลี่ยผลของคะแนนสูงกว่าหลังได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติ

เหตุผลดังกล่าว ทำให้เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอปโพรชจะมีความรู้และทักษะเบื้องต้นสูงกว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบปกติซึ่งสอดคล้องกับ ดอแนลด์สันและมาการ์เร็ต (Domalsom & Magaret, 1968 : 461-471) ได้ศึกษาความเข้าใจของเด็กอายุ 3-4 ปี ในเรื่องการจำแนกความแตกต่างระหว่างจำนวนมากกว่า น้อยกว่า ผลการศึกษา พบว่า เด็กสามารถเข้าใจคำว่า “มากกว่า” และ “น้อยกว่า” ได้แล้ว แต่เด็กจะสามารถเข้าใจคำว่า “มากกว่า” ได้ดีกว่าคำว่า “น้อยกว่า” และสอดคล้องกับแนวคิดของริชาร์ด (Richard, 2003) ศึกษากระบวนการหกขั้นตอนเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาคุณภาพการเขียน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้การเขียนผ่านกระบวนการหกขั้นตอนนักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้องและสามารถแก้คำที่เขียนผิดได้และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธีรา ท้าวเวชสุวรรณ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่จัดประสบการณ์โดยใช้เกมการศึกษาและเพลงกับการจัดประสบการณ์ตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่จัดประสบการณ์โดยใช้เกมการศึกษาและเพลงกับการจัดประสบการณ์ตามคู่มือครู มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสงจันทร์ ยิ่งสัมพันธ์เจริญ (2545 : 60) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาค้นคว้าความพร้อมทางคณิตศาสตร์เรื่อง จำนวนนับ 1-5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับปฐมวัย จากการสอนโดยวิธีการจัดประสบการณ์คณิตศาสตร์ด้วยดนตรี พบว่า ความพร้อมเรื่องจำนวนนับ 1-5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังการสอนโดยใช้แผนการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ด้วยดนตรีพร้อมอยู่ในระดับดีซึ่งสูงกว่า

สมมติฐานที่ตั้งไว้ และความพร้อมเรื่องจำนวน 1-5 ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังจากการจัดประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ด้วยดนตรีสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ศรีัญญา มีสุนทร (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนากระบวนการคิดและทักษะการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนทักษะชีวิตและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนทักษะชีวิตและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้านกระบวนการคิดและทักษะการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ในชีวิตประจำวันสูงกว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีปกติตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) นักเรียนที่ได้รับการสอน ทักษะชีวิตและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีคะแนนพฤติกรรมกลุ่มสูงกว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีปกติตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภลักษณ์ ไสต่อง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมด้านคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนก่อนประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนเมืองเปลง ผลวิจัยพบว่า 1) ครูไม่ได้จัดตามแผนการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมด้านคณิตศาสตร์สำหรับก่อนประถมศึกษา โดยเฉพาะแต่ทำแผนบูรณาการร่วมกับการเตรียมความพร้อมด้านอื่นๆ 2) ปัญหาและความต้องการได้รับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมทางด้านคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ได้แก่ ไม่มีเวลาในการวางแผนจัดกิจกรรม การทำสื่อ ขาดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ ขาดความรู้ความเข้าใจในเทคนิคและวิธีการวัดผลและประเมินผล รวมทั้งมีข้อจำกัดในเรื่องสภาพห้องเรียนที่ไม่เอื้ออำนวยในการจัดมุมต่างๆ ได้ไม่ครบ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิอร รอดขาว (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช ผลการวิจัยพบว่า ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช เด็กปฐมวัยมีความรู้และทักษะเบื้องต้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยหลังจากที่เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรชมีค่าเฉลี่ยผลของคะแนนสูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์แบบซิกซ์สเตปส์แอฟโพรช

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรชผู้สอนต้องวางแผนการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับขั้นตอนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรชและลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.2 ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการสอนระดับปฐมวัยควรสนับสนุนให้มีการนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรชไปใช้ และเผยแพร่ให้มากยิ่งขึ้น

1.3 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรชเป็นการพัฒนาความรู้และทักษะเบื้องต้นได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรนำวิธีการจัดประสบการณ์ดังกล่าวไปใช้ปรับปรุงในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยให้ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรชให้เข้าใจก่อนนำไปจัดกิจกรรม

2.2 ควรนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบซิกซ์สตีปส์แอฟโพรชที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยในระดับชั้นอื่น ๆ และหลาย ๆ โรงเรียนเพื่อจะได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างขึ้น